ततस्तु भीमोऽद्भुतभीमकर्म्मा महाबलो वज्रसमानसारः। उत्पाट्य दोर्भ्यां द्रुममेकवीरो निष्पत्रयामास यथा गजेन्द्रः।
तं वृक्षमादाय रिपुप्रमाथी दण्डीव दण्डं पितृराज उग्रं। तस्थौ समीपे पुरुषर्षभस्य पार्थस्य पार्थः पृथुदीर्घबाहुः।
तत्प्रेक्ष्य कर्म्मातिमनुष्यबुद्धिर्जिष्णुः सहि भ्रातुरचिन्त्यकर्म्मा। विस्मिये चापि भयं विहाय तस्थौ धनुर्गृह्य महेन्द्रकर्म्मा।
तत्प्रेक्ष्य कर्म्मातिमनुष्यबुद्धिर्जिष्णोः सहभ्रातुरचिन्त्यकर्म्मा। दामोदरो भ्रातरमुग्रवीर्य्यं हलायुधं वाक्यमिदं बभाषे।
य एष सिंहर्षभखेलगामी महद्धनुः कर्षति तालमात्रं। एषोऽर्जुनो नात्र विचार्य्यमस्ति यद्यस्मि सङ्कर्षण वासुदेवः। ७०८०
यस्त्वेष वृक्षं तरसाऽवभज्य राज्ञां निकारे सहसा प्रवृत्तः। वृकोदरान्नान्य इहैतदद्य कर्त्तुं समर्थः समरे पृथिव्यां।
योऽसौ पुरस्तात्कमलायताक्षस्तनुर्म्महासिंहगतिर्व्विनीतः। गौरः प्रलम्बोज्ज्वलचारुघोणो विनिःसृतः सोऽच्युत धर्म्मपुत्रः।
यौ तौ कुमाराविव कार्त्तिकेयौ द्वावश्विनेयाविति मे वितर्कः। मुक्ता हि तस्माज्जतुवेश्मदाहान्मया श्रुताः पाण्डुसुताः पृथा च।
तमब्रवीन्निर्ज्जलतोयदाभो हलायुधोऽनन्तरजं प्रतीतः। प्रीतोऽस्मि दृष्ट्वा हि पितृस्वसारं पृथां विमुक्तां सह कौरवाग्र्यैः।

इत्यादिपर्व्वणि स्वयम्बरपर्व्वणि कृष्णवाक्येऊननवत्यधिकशततोऽध्यायः ॥ १८९ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ अजिनानि विधुन्वन्तः करकांश्च द्विजर्षभाः। ऊचुस्ते भीर्नकर्त्तव्या वयं योत्स्यामहे परान्। ७०८५
तानेवं वदतो विप्रानर्जुनः प्रहसन्निव। उवाच प्रेक्षका भूत्वा यूयं तिष्ठथ पार्श्वतः।
अहमेनानजिह्मग्रैः शतशो विकिरञ्छरैः। वारयिष्यामि संक्रुद्धान्मन्त्रैराशीविषानिव।
इति तद्धनुरानम्य शुल्कावाप्तं महाबलः। भ्रातृभीमेन सहितस्तस्थौ गिरिरिवाचलः।
ततः कर्णमुखान्दृष्ट्वा क्षत्रियान्युद्धदुर्म्मदान्। सम्पेततुरभीतौ तौ गजौ प्रति गजानिव।
ऊचुश्च वाचः परुषास्ते राजानो युयुत्सवः। आहवे हि द्विजस्यापि वधो दृष्टो युयुत्सतः। ७०९०
इत्येवमुक्त्वा राजानः सहसा दुद्रुवुर्द्विजान्। ततः कर्णो महातेजा जिष्णुं प्रति ययौ रणे।
युद्धार्थी वासिताहेतोर्गजः प्रतिगजं यथा। भीमसेनं ययौ शल्यो मद्राणामीश्वरो बली।
दुर्य्योधनादयः सर्व्वे ब्राह्मणैः सह सङ्गताः। मृदुपूर्व्वमयत्नेन प्रत्ययुध्यंस्तदाहवे।
ततोऽर्जुनः प्रत्यविध्यदापतन्तं शितैः शरैः। कर्णं वैकर्त्तनं श्रीमान्विकृष्य बलवद्धनुः।
तेषां शराणां वेगेन शितानां तिग्मतेजसां। विमुह्यमानो राधेयो यत्नात्तमनुधावति। ७०९५
तावुभावप्यनिर्देश्यौ लाघवाज्जयतां वरौ। अयुध्येतां सुसंरब्धावन्योऽन्यविजिगीषिणौ।
कृते प्रतिकृतं पश्य पश्य बाहुबलञ्च मे। इति क्रूरार्थवचनैरभाषेतां परस्परं।
ततोऽर्जुनस्य भुजयोर्वीर्य्यमप्रतिमं भुवि। ज्ञात्वा वैकर्त्तनः कर्णः संरब्धः समयोधयत्।
अर्जुनेन प्रयुक्तांस्तान्बाणान्वेगवतस्तदा। प्रतिहत्य ननादोच्चैः सैन्यानि तदपूजयन्।
॥ कर्ण उवाच ॥ तुष्यामि ते विप्रमुख्य भुजवीर्य्यस्य संयुगे। अविषादस्य चवास्य शस्त्रास्त्रविजयस्य च। ७१००
किं त्वं साक्षाद्धनुर्व्वेदो रामो वा विप्रसत्तम। अथ साक्षाद्धरिहयः साक्षाद्वा विष्णुरच्युतः।
आत्मप्रच्छादनार्थं वै बाहुवीर्य्यमपाश्रितः। विप्ररूपं विधायेदं मन्ये मां प्रतियुध्यसे।
नहि मामाहवे क्रुद्धमन्यः साक्षाच्छचीपतेः। पुमान् योधयितुं शक्तः पाण्डवाद्वा किरीटिनः।
तमेवं वादिनं तत्र फाल्गुनः प्रत्यभाषत। नाऽस्मि कर्ण धनुर्व्वेदो नास्मि रामः प्रतापवान्।